

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/178/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318200676
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4318200676.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobkyne: V. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. Z., M. XX, proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 24. 05. 2019, č. k. 7Csp/15/2018-139, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, okrem zamietajúceho výroku, **p o t v r d z u j e .**

Žalobkyni nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 654,91 eura z titulu vydania bezdôvodného obohatenia do troch dní odo dňa jeho právoplatnosti a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť na súdnom poplatku sumu 39 eur na účet Okresného súdu Levice číslo: A VS: XXXXXXXXXXXX, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

2. Rozhodol tak po zistení, že žalobkyňa žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „žiadost“) dňa 02. 07. 2015 ako dlžník požiadala žalovaného ako veriteľa o poskytnutie úveru za podmienok uvedených v bode 5. Tieto zneli: informatívny údaj o predpokladanej mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá): 87,17 eura, poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1500 eur, splatnosť úveru (počet splátok): 36, mesačná splátka (vrátane úrokov): 52,88 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru): 2053,68 eura, predpokladaná RPMN za úver: 26,68 %, ročná úroková sadzba úveru: 17,45 %, priemerná RPMN za úver: 37,67 %, poskytnutá čiastka revolvingu: 1500 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 2053,68 eura, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 26,68 %, ročná úroková sadzba revolvingu: 17,45 %, poplatok za poskytnutie úveru: 150 eur, účel čerpania úveru: bez uvedenia účelu. V bode 6 žiadosti bolo uvedené: informatívny údaj o mesačnej platbe (mesačná splátka úveru spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb): 87,17 eura, poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 1500 eur, splatnosť úveru (počet splátok): 36, mesačná splátka (vrátane úrokov): 52,88 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru): 2053,68 eura, RPMN za úver: 26,53 %, ročná úroková sadzba úveru: 17,45 %, priemerná RPMN za úver: 26,53 %, poskytnutá čiastka revolvingu: 1500 eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 2053,68 eura, predpokladaná RPMN úveru

po poskytnutí revolvingu: 26,53 %, ročná úroková sadba revolvingu: 17,45 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania: 5,05 %, poplatok za poskytnutie úveru: 150 eur. Pod bodom 7 žiadosti bolo uvedené, že dlžník a veriteľ v ďalšom odkazujú na úpravu obsahnutú v zmluvných dojednaniach Zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto žiadosti/zmluvy. Predmetná žiadosť bola podpísaná žalobkyňou v Leviciach dňa 02. 07. 2015 a žalovaným v Bratislave dňa 06. 07. 2015. V rovnakých dňoch strany sporu uzavreli vo forme samostatnej listiny Dohodu o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX a Spotrebiteľskú Rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX podľa § 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v platnom znení. Konštatoval, že z formy týchto jednotlivých listín je zrejmé, že ich formulár mal veriteľ vopred pripravený a dopĺňali sa doň iba údaje o osobe dlžníka. Podľa Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, ktoré bolo podpísané a datované žalovaným dňa 06. 07. 2015, žalobkyňa bola schválená výška úveru 1500 eur, so splatnosťou 36 mesiacov, pri výške mesačnej splátky úveru 52,88 eura, z toho istina 41,67 eura a úroky 11,21 eura, splátke podľa Dohody o poskytnutí služby (mesačne) 34,29 eura, výške celkovej platby na úhradu (mesačná splátka úveru + splátka podľa Dohody o poskytnutí služby) 87,17 eura, poplatku za poskytnutie úveru/revolvingu 150 eur, dátume splatnosti prvej splátky úveru 07. 08. 2015, dátume splatnosti poslednej splátky úveru 07. 08. 2018, periodicite splácania úveru mesačne k 7.dňu, RPMN úveru 26,53 %, priemernej hodnote RPMN platnej ku dňu podpísania Zmluvy o RÚ 37,67 %, schválenej výške revolvingu 1500 eur, zvýšení celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 1500 eur, výške mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu 52,88 eura, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 26,53 %, úverovom limite 1500 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) 2053,68 eura, odplate za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb 1234,44 eura, ročnej úrokovej sadzbe úveru 17,45 %, celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu (t. j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu + poplatok za poskytnutie revolvingu) 2053,68 eura, ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 17,45 %, ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania 5,05 % a dobe nadobudnutia platnosti a účinnosti Zmluvy o RÚ 06. 07. 2015. Z Prehľadu platieb žalobkyne k Zmluve č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04. 10. 2017 mal preukázané, že žalobkyňa uhradila žalovanému dňa 04. 08. 2015 splátku 87,17 eura, 07. 09. 2015 splátku 87,17 eura, 13. 10. 2015 splátku 87,18 eura, 08. 12. 2015 splátku 1500 eur, 09. 12. 2015 zrážkou zo mzdy 72,81 eura, 11. 01. 2016 zrážkou zo mzdy 45,67 eura, 09. 03. 2016 zrážkou zo mzdy 87,17 eura a 21. 07. 2017 splátku 37,74 eura, teda celkovo na úver uhradila sumu 2004,91 eura.

3. Právne vec oprel o ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 1, 2 písm. f), k) a l), § 11 písm. a) a b) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvárania úverovej zmluvy; § 37 ods. 1, § 39, § 43a ods. 1, § 43c, § 44 ods. 1 a 2, § 52 ods. 1 a 4, § 53 ods. 1 až 3, ods. 4 písm. a) a 5, § 54 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2, § 456 Občianskeho zákonníka. Právny vzťah medzi stranami sporu posúdil ako spotrebiteľský, pretože žalovaný pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa ako dlžníčka zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľka, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Argumentoval, že zmluva je dvojstranný právny úkon, ktorý vzniká na základe dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán, ktoré pri zmluve o spotrebiteľskom úvere, v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, musia byť vykonané v písomnej forme. Z listiny označenej ako „Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu /Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“, mal preukázané, že žalobkyňa v návrhu na uzavretie zmluvy uviedla parametre, ktoré mala mať predmetná zmluva, pričom tento návrh nekorešpondoval s návrhom, ktorý prijal žalovaný. Prijatie návrhu preto bolo potrebné hodnotiť ako nový návrh, ktorý však už žalobkyňa neakceptovala, a teda v danom prípade nemohla byť úverová zmluva platne uzavretá, z ktorého dôvodu ju považoval za neplatnú. Ďalej argumentoval, že zmluva neobsahovala termín konečnej splatnosti úveru, keď dojednanie počtu splátok (36) nepovažoval za dojednanie o termíne konečnej splatnosti úveru. Dôvodil, že údaj o termíne konečnej splatnosti predstavuje významný a dôležitý údaj pre spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ musí byť vopred informovaný o dátume, do ktorého bude povinný uhrádzať splátky úveru, teda kedy, pri riadnom plnení si povinnosti zo zmluvy o úvere, dôjde ku splateniu celého úveru a tým aj k zániku jeho záväzku. Zvýraznil, že jednostranné Oznámenie veriteľa o schválení úveru zo dňa 06. 07. 2015, ktoré uvádza dátum splatnosti poslednej splátky, nemohlo nahrádzať zmluvné dojednanie účastníkov zmluvy, pretože nebolo podpísané dlžníčkou, nejednalo sa o dvojstranný právny úkon a nebolo ho možné považovať za súčasť zmluvy uzavretej medzi stranami sporu. Dodal, že vzhľadom

na skutočnosť, že žalobkyňa podpísala zmluvu skôr ako žalovaný, v čase podpisovania zmluvy nemala vedomosť o termínoch splatnosti prvej a poslednej splátky úveru a tiež nebolo zrejmé, kedy sa Oznámenie o schválení revolvingového úveru reálne dostalo do dispozičnej sféry žalobkyne, pričom žalovaný nepreukázal, že by žalobkyňa vyjadrila s predmetným Oznámením súhlas a toto na znak súhlasu podpísala. V tomto smere uzavrel, že zákon striktne, jasne, zrozumiteľne a bez pochyb vyžaduje, aby termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru obsahovala zmluva o spotrebiteľskom úvere. Konštatoval tiež, že celková výška úveru uvedená v predmetnej zmluve vo výške 1500 eur (v zmluve uvádzaná ako poskytnutá čiastka úveru) nezodpovedala skutočnosti, keď poskytnutá čiastka úveru žalobkyni nebola vo výške 1500 eur, ale len vo výške 1350 eur, čo v konaní sporné nebolo. Opätovne zdôraznil, že konanie veriteľa - žalovaného nemožno považovať za prijatie návrhu predloženého žalobkyňou, ale za nový návrh, keďže žalovaný neprijal návrh žalobkyne bez výhrad a zmien, keď jej oznámil prijatie žiadosti schválením úveru so zmenami. Dôvodil, že prijatie návrhu so zmenami, doplnkami, ktoré vytvárajú základné zákonné náležitosti zmluvy, nemôžu byť účinným prijatím návrhu na uzatvorenie zmluvy, ale predstavuje len nový návrh na uzatvorenie zmluvy (§ 44 ods. 2 Obč. zák.), ktorý ale žalobkyni nebol predložený na odsúhlasenie a podpísanie, pričom Oznámenie veriteľa o schválení úveru, ako jednostranný právny úkon, nepovažoval za odstránenie prípadných nedostatkov v obsahu zmluvy. Dospel tak k záveru, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy, teda žalovanému nemohlo patriť žiadne plnenie zo zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 06. 07. 2015, ale len plnenie z titulu vrátenia bezdôvodného obohatenia, ktoré poskytnutím peňažných prostriedkov nastalo na strane žalobkyne. V tomto smere mal preukázané, že žalobkyňa prijala plnenie v sume 1350 eur (po odpočítaní sumy 150 eur ako poplatku za poskytnutie úveru od sumy 1500 eur) a žalovanému uhradila celkom 2004,91 eura, keď nepreukázala uhradenie sumy 2529,25 eura ako tvrdila v žalobe. Rezultoval, že žalovaný prijal plnenie nad rámec poskytnutého plnenia v sume 654,91 eura (rozdiel medzi plnením žalobkyne 2004,91 eura a poskytnutou sumou úveru 1350 eur), ktoré je žalobkyni povinný vrátiť, keďže vzniklo na jej strane právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, a to plnením bez právneho dôvodu a vo zvyšku žalobu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena zo strany žalobkyne. K Dohode o poskytovaní služieb zo dňa 06. 07. 2015 uviedol, že táto dohoda nemôže byť platná, nakoľko sa mala vzťahovať k uzavretej zmluve o revolvingovom úvere, avšak k uzavretiu úverovej zmluvy platným spôsobom nedošlo. Navyše predmetná zmluva neobsahovala všetky obligatórne náležitosti podľa § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z. z., čoho následkom bolo, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov.

4. Rozhodnutie o trovách konania právne oprel o ust. § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a vzhľadom na čiastočný úspech žalobkyne a pomer úspechu a neúspechu strán sporu 50:50 rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Rozhodnutie o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok odôvodnil konštatovaním, že žalobkyňa ako spotrebiteľ bola oslobodená od platenia súdneho poplatku zo žaloby, pričom žalovaný nie je od platenia tohto poplatku oslobodený, preto podľa § 2 ods. 2 vety prvej zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok zo žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia (zo sumy 654,91 eura) vo výške 39 eur podľa položky 1 písm. a) Sadzovníka súdnych poplatkov.

5. Proti tomuto rozsudku, okrem jeho zamietajúcej časti, podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) a h) CSP, domáhajúc sa ním v napadnutej časti jeho zmeny a zamietnutia žaloby, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Záver súdu prvej inštancie o neuzavretí zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8500121916 z dôvodu, že nedošlo k dohode o výške RPMN, označil za rozporný so zákonom. Uviedol, že pre vznik každej zmluvy platí, že musí mať obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom. Ak nie sú tieto dodržané, potom nedochádza k vzniku zmluvy. Ak však ide o iné ako obligatórne náležitosti, potom absencia takýchto fakultatívnych dojednaní (či už pre ich neplatnosť, nedojednanie a pod.) má za následok len to, že takéto dojednania nie sú platné a ich nedodržanie nemá za následok nevzniknutie zmluvy. Zvýraznil, že určenie podstatných zložiek právneho úkonu pre úverovú zmluvu vyplýva z § 493 Obchodného zákonníka, podľa ktorého zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podstatnými náležitosťami zmluvy je tak dohoda o úvere, záväzok tieto prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Akcentoval, že hodnota RPMN nie je stanovená ako podmienka vzniku úverovej zmluvy, čo jednoznačne vyplýva zo znenia § 11 ods. 1 b) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia jednotlivých zmlúv o revolvingovom úvere, preto čiastkový záver súdu o nevzniknutí zmluvy z dôvodu, že nedošlo k dohode o RPMN, považoval za rozporný so zákonom. Namietal, že súd prvej

inštancie bez akéhokoľvek odôvodnenia uviedol, že nedošlo k dohode o výške RPMN a tento jeho formalistický prístup označil za predčasný. Mal za to, že z povahy niektorých náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že nemôžu byť predmetom konsenzu, a zákon takýto konsenzus ani nepredpokladá (čo je aj priemerná hodnota RPMN, ktorý údaj určuje Ministerstvo financií SR), pričom súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal tým, či ide o dohodnuteľný údaj alebo nie, teda či aj RPMN nepatrí medzi údaje, ktoré nie je možné dohodnúť, keďže hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nedojednávava, a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu. To, že RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.) vyplýva z právnej úpravy upravujúcej spôsob určenia tohto údaje. V tejto súvislosti dôvodil, že ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v čase určenom v zákone, t. j. údajov platných v čase uzavretia zmluvy. Medzi tieto údaje (príloha č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z.) patrí aj dátum prvého čerpania úveru, ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy a nie v čase kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru. Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom (v podobe spojenia „vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere“), ale aj spôsobom jeho určenia (údaje, ktoré sú rozhodujúce pre určenie RPMN) vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by teda neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu postupom podľa zák. č. 129/2010 Z. z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou v bode 5 každej zmluvy, porušil by zák. č. 129/2010 Z. z. tým, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne „navrhol“ žalobca, ktorá by v takom prípade nebola vypočítaná podľa zákona. Dodal, že z rozsudku nie je zrejmé ani to, na základe čoho súd dospel k záveru o tom, že vlastne žalobkyňa navrhla údaj o RPMN, keď žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje a uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Sumarizoval, že súd prvej inštancie tak nesprávne posúdil otázku vzniku zmluvných vzťahov.

6. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že sa pridriava žaloby a svojich vyjadrení v konaní. Poprela tvrdenia žalovaného, že predmetná úverová zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, argumentujúc poukazom na § 2 zák. č. 250/2007 Z. z., že v predmetnom úverovom vzťahu zlyhala odborná starostlivosť zo strany žalovaného ako dodávateľa. Žiadala preto rozsudok v napadnutých častiach potvrdiť.

7. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) po zistení, že odvolanie podala v stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru o vecnej správnosti preskúmaného rozsudku.

8. Predmetom sporu je žaloba žalobkyne, ktorou sa voči žalovanému domáhala zaplata sumy 1179,25 eura z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Preskúmaným rozsudkom súd prvej inštancie žalobe vyhovel v časti týkajúcej sa sumy 654,91 eura a vo zvyšku žalobu zamietol. Pre absenciu odvolania strán sporu zamietajúca časť rozsudku nadobudla právoplatnosť a predmetom odvolacieho konania tak zostala len jeho vyhovujúca časť, nadväzujúci výrok o náhrade trov konania a výrok o povinnosti žalovaného uhradiť súdny poplatok.

9. V preskúmanej veci z obsahu spisu vyplýva, že na základe žiadosti žalobkyne strany sporu dňa 06.07.2015 uzatvorili Zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX, podľa ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyni úver vo výške 1.500 eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 17,45%, RPMN 26,53%, priemernej RPMN 37,67%, celkovej čiastke revolvingu 2.053,68 eura a poplatku za poskytnutie úveru 150 eur so splatnosťou úveru v 36 mesačných splátkach po 52,88 eura. Dňa 06. 07. 2015 strany sporu uzavreli vo forme samostatných listín Dohodu o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX a Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX. Z „Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX“, adresovanom žalobkyni zo dňa 06. 07. 2015 vyplýva, že žalovaným bola schválená výška úveru 1500 eur, splatnosť úveru 36 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru 52,88 eura (z toho istina 41,67 eura a úroky 11,21 eura), splátka podľa Dohody o poskytnutí služby (mesačne) 34,29 eura, výška celkovej platby na úhradu (mesačná splátka úveru + splátka podľa Dohody o poskytnutí služby) 87,17 eura, poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu 150 Eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 07. 08. 2015, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 07. 08.

2018, periodicita splácania úveru mesačná k 7.dňu, RPMN úveru 26,53 %, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy 37,67 %, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru) 2053,68 eura, odplata za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb 1234,44 eura a ročná úroková sadzba úveru 17,45 %. Z titulu úverovej zmluvy žalovaný vyplatil žalobkyni reálne sumu 1.350 eur a žalobkyňa uhradila celkovo na úver sumu 2004,91 eura.

10. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

12. Podľa 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

15. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, účinného ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len zák. č. 129/2010 Z. z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí tiež obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (písm. f/), ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (písm. k/), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (písm. k/).

18. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až l/, s/ a z/ a aa/ (písm. b/); je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa (písm. d/).

19. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v jeho vyhovujúcej časti týkajúcej sa sumy 654,91 eura vyvodil z titulu vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. OZ, keď žalobkyňa žalovanému v tomto rozsahu plnila bez právneho dôvodu, pretože medzi stranami sporu nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere. V tomto smere argumentoval, že povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je termín konečnej splatnosti úveru, ktorý žiadosť o poskytnutie úveru neobsahovala, pretože

len dojednanie počtu splátok nepredstavuje termín konečnej splatnosti úveru, a neobsahovala ju ani samotná úverová zmluva, pričom oznámenie žalovaného o schválení úveru, kde už termín konečnej splatnosti úveru bol uvedený predstavoval len nový návrh na uzavretie zmluvy, tento však nebol žalobkyni predložený na podpis. Zmluva o spotrebiteľskom úvere preto nemohla byť uzavretá platne pre rozpor s právnou úpravou.

20. Odvolací súd sa nestotožnil s právnym názorom prvoinštančného súdu, že nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý v odvolaní spochybnil i žalovaný. Zmluva o úvere je totiž v zmysle § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, a preto bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy o úvere je potrebné pri posudzovaní tohto právneho vzťahu vychádzať aj z ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere § 497 a nasl. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Tým sú vymedzené obligatórne náležitosti zmluvy o úvere a to dohoda o výške úveru, záväzok veriteľa úver v dojednanej výške poskytnúť a záväzok dlžníka poskytnuté prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky, ako to správne uviedol i súd prvej inštancie. Vychádzajúc zo zhora popísaných skutkových zistení niet sporu, že v konaní posudzovaná zmluva o revolvingovom úvere všetky podstatné náležitosti obsahovala, čím došlo k jej platnému uzatvoreniu. S ohľadom na charakter účastníkov zmluvy (dodávateľ - spotrebiteľ), ich právny vzťah takto založený je bezpochyby vzťahom spotrebiteľským, čo žiadna zo strán ani nespochybňovala, na ktorý je potrebné tiež aplikovať ust. § 52 a nasl. OZ, ako i normy spotrebiteľského práva, vrátane zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len zák. č. 129/2010 Z. z.).

21. Súd prvej inštancie hodnotiac vec i z pohľadu noriem spotrebiteľského práva dospel tiež k záveru, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., čo má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov, ktoré vzhladol v absencii termínu konečnej splatnosti úveru. Je potrebné prisvedčiť, že u spotrebiteľských úverov je jednou z náležitostí, ktoré musí zmluva obsahovať, uvedenie doby trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z.). To znamená, že doba trvania zmluvy pri jej vzniku je ohraničená časovo. V danom prípade však obsah úverovej zmluvy dokladuje, že tento údaj v nej uvedený nebol a zo zmluvy nebolo možné vyvodiť dobu jej trvania a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Samotné uvedenie, že úver bude splatný v 36-ich mesačných splátkach, bez bližšieho určenia splatnosti prvej splátky, príp. poslednej, nenapĺňa kritérium podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z., pre splnenie zákonom vyžadovanej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Nič na tomto závere nemení ani písomné oznámenie žalovaného adresované žalobkyni, ktoré netvorilo súčasť zmluvy, išlo len o jednostranný úkon žalovaného, majúci charakter informácie veriteľa pre dlžníka o schválenom úvere. Pokiaľ teda sporom dotknutá zmluva o úvere neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. daný spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že ani samotný žalovaný v odvolaní neposkytol žiadnu argumentáciu v tomto smere a túto zameral len proti záveru prvoinštančného súdu, že nedošlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere z dôvodu absencie dohody o výške RPMN, ktorá však súdom prvej inštancie posudzovaná vôbec nebola.

22. Vo svetle týchto záverov za situácie, že žalobkyni z titulu zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaný poskytol finančné prostriedky vo výške 1350 eur a žalobkyňa uhradila žalovanému celkom sumu 2004,91 eura, pričom bola povinná vrátiť žalovanému len sumu skutočne poskytnutých finančných prostriedkov, plnenie poskytnuté žalobkyňou nad túto sumu predstavovalo u žalovaného bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 a nasl. OZ, ktoré je povinný žalobkyni vydať a predstavuje sumu 654,91 eura. V tejto časti preto súd prvej inštancie opodstatnene považoval žalobu žalobkyne za dôvodnú a vyhovel jej.

23. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, stotožniac sa s odôvodnením súdu prvej inštancie vo vzťahu k výroku o trovách prvoinštančného konania, ako i vo vzťahu k výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť súdu poplatok, ktoré preto opakovať nebude.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, i keď s ohľadom na výsledok odvolacieho konania principiálne by bolo namieste priznanie náhrady trov odvolacieho konania žalobkyni. V danej veci však možnosť priznania jej náhrady trov konania vylučovala skutočnosť, že žalobkyni v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).